

Nei.

Olahn; Hage, A.; Hage, H.; Hammerich; Hansen, C. A. H.; Jacobsen; Jespersen; Jung; Krøyer; Monrad; Møller; Oppermann; Philipsen; Ploug; Schovelin; Steen; Tiemroth; Tutein; Westenholz; Barfod; Berthelsen; Bregendahl; Broberg; Bruun; Brøchner; David; Dinesen; Drewsen; Estrup.

Fraværende:

Grundtvig; Hall; Hansen, J. A.; Hansen, M.; Hass; Puggaard; Rimestad.

Formanden: Der staaer nu kun eet Forslag tilbage, nemlig, at i § 4 Posten 1 skal gaae ud og de følgende Poster ændres i deres Nummerfølge derefter; men, da dette er en Følge af den Afstemning, der nu har fundet Sted, skal jeg antage det billiget som en Res-daction.

Jeg skal derpaa sætte Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, sattes Lovforslaget (see Anhang), efterat være oplæst, under Afstemning og vedtoges med 67 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget bliver nu at oversende til Landstinget.

Man gif derefter over til det sidste Nummer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af nogle Staten tilhørende Skove. (Forslaget findes i Anhanget Spalte 735.)

Oppermann: Det foreliggende Lovforslag har jeg, dengang jeg indbragte det i Thinget, motiveret saa udførligt, at jeg ikke skal trætte det ærede Thing med nogen Gjentagelse deraf, men først oppebie den høitærede Finantsministers Udtalelse.

Finantsministeren: Jeg formoder, at det har været den ærede Forslagsstillers Hensigt at henlede Regjeringens Opmærksomhed paa

den Gjenstand, som behandles i Lovforslaget. Hvis dette er Tilfældet, er denne Hensigt opnaaet, og den vilde have været opnaaet, selv om Lovforslaget ikke var blevet indbragt. Den ærede Rigsdagsmand har nemlig til Finantsministeriet indgivet et Tilbud om Kjøbet af en af de nævnte Skove, nemlig det pedersgaardste Skovdistrikt. Dette har foranlediget, at jeg har ladet det Spørgsmaal tage under Behandling, om det overhovedet var hensigtsmæssigt at afhænde endeel af Statskovene, og, forsaavidt dette maatte befindes, da, hvilke af disse der kunde være Tale om at afhænde, saavel som, under hvilke Betingelser denne Afhændelse kunde skee. Forinden de herhenrørende Underøgelser ere bragte til Ende, vil jeg naturligtviis ikke kunne see mig istand til nærmere at angive, hvorvidt der overhovedet vil kunne være Tale om at gaae ind paa Salg, eller særligt paa Salget af de her omtalte Skove. Jeg skal blot bemærke, at efter de Dplysninger, der foreligge, vil den Kjøbesum, som af den ærede Rigsdagsmand er bleven tilbudt for det pedersgaardste Skovdistrikt, nemlig 190,000 Rd., og som er angiven at være indtil 25 pCt. over, hvad disse Skove for Diebliffet indbringe Staten, ikke kunne antages. Det er nemlig efter de foreliggende Dplysninger viist, at det nævnte Skovdistrikt er i en ganske betydelig Udvikling. At det hidtil kun har indbragt et forholdsviis ringere Udbytte, ligger i, at det tildeels bestaaer af ung Skovbestand, som imidlertid Aar for Aar giver et større Udbytte, ligesom ogsaa deri, at det for Diebliffet befinder sig i en Dvergangstilstand, idet der gaaes over fra en bestemt Driftsmaade til en anden Drift. Derved vil Udbyttet fremtidigt stige ikke lidet, og det er allerede i en meget hurtig Stigning. Nettoudbyttet har nemlig i de sidste 3 Aar været saaledes: for 1851 til 1852 4,729 Rd., for 1852—1853 5,979 Rd., for 1853—1854 7,375 Rd., og det vil i det næste Finantsaar idetmindste være 8000 Rd. Det vil saaledes sees, at disse 190,000 Rd. ikke give en saa stor Rente som det Udbytte, disse Skove allerede fortiden give. Jeg troer, at en Sum af 300,000 Rd., ikke vil være for meget for dette Skovdistrikt. Efter Arealen ville de 190,000 kun beløbe sig til 110 Rd. pr.